

Ønsker, man fra Finansudvalgets Side havde fremsat under tidligere Behandlinger og Samraad om dette Spørgsmaal. Ganske vist gik Forslaget, ligesom det nu foreliggende, ud paa at ophæve de nuværende Bygningsinspektørposter, og Ansættelse af en Bygningsdirektør, men det bestemte tilige, at der til Medhjælp for ham skulde ansættes tre Arkitekter som Bygningsinspektører. Det anføres her overfor under Forhandlingerne fra den daværende Finansudvalgsordfører at det har „været en Hovedbetragtning under de foreløbige Forhandlinger, som have været førte om denne Sag, navnlig indenfor Finansudvalget, at vi burde have en overordnet Bygningsadministration, som saa vidt muligt stod udenfor den egentlige Arkitektvirksomhed; og hvis Opgave altsaa var den at være Ministerens strenge Øje overfor de Projekter, som fremkomme fra private Forretningsmænd, private Arkitekter, naar Staten skal bygge.“ (Folketingets Forhandlinger 1894—95, Sp. 1020). Ogsaa fra anden Side (Nøkkentved) gjordes der Indvendinger mod den foreslaaede Ansættelse af de tre Arkitekter som Bygningsinspektører til Medhjælp for Direktøren, idet det udtaltes, at „den nuværende Institution har visse Mangler, der medføre, at Bygningsøkonomien ikke gennemføres saa sparsommeligt, som det var ønskeligt for os, og som den mulig kunde gennemføres, men i det ny Forslag findes der ikke noget, der kan bringe os til at forvente eller tro, at der heri kunde ske nogen Forandring, thi det er jo Elementer af akkurat samme Art som nu, der skulle virke for Fremtiden.“ (Folketingets Forhandlinger 1894—95, Sp. 1027).

Som allerede nævnt blev der ikke af Finansudvalget afgivet Betænkning over det i 1894—95 til dette henviste Forslag om Bestyrelsen af Statens civile Bygningsvæsen. Hermed ligelydende Forslag, der fremsattes i de følgende tre Samlinger, naaede heller ikke til 2den Behandling i Folketinget. Der foreligger saaledes ikke Udtalelser fra Rigsdagen, der i mere bestemt Form angive de Krav, der have været stillede til en Omordning af Byg-

ningsvæsenets Bestyrelse, men saavel de ovenfor citerede Udtalelser som ogsaa, hvad der i de senere Aar ved mange Lejligheder er fremsat derom, samler sig dog alle i Kravet om, at der, til Bistand for de civile Ministerier, bliver ansat en Mand, som først og fremmest har den Opgave kritisk at gennemgaa de Forslag saavel til Nybygninger som større Vedligeholdelsesarbejder, der hvert Aar fremkomme, og hvortil der kræves Bevilling paa Finansloven eller ved særlig Lov. Ansættelse af en saadan statslønnét fast ansat Embedsmand med direkte Ansvar overfor Ministeren, og som har Forpligtelsen til først og fremmest at se paa Statskassens Tarv, saavel hvad det økonomiske som det praktiske angaar, tør antages at medføre, at der ved Udarbejdelse af Planer og Overslag over saavel Nybygninger som Vedligeholdelsesarbejder vil blive taget fornødent Hensyn til de paa-gældende Arbejders Betydning, saaledes at der ikke, som ofte nu er Tilfældet, ved den store Mængde af Statsbygninger, der som Skovfogedsteder og lignende kun bør opfylde Krav, som private Bygninger af tilsvarende Art, benyttes den samme Maalestok i kunstnerisk og anden Henseende som ved Opførelse af mere monumentale Bygninger, der skulle tjene som Hjemsted for offentlige Institutioner. Der har ud fra den Betragtning, at det gælder om i saa høj Grad som muligt at faa det praktiske og samtidig økonomiske Moment saa stærkt som muligt i Forgrunden, været Tale om indenfor Udvalget ved Ændringsforslag til Lovforslaget udtrykkeligt at fastslaa, at der til Hjælp for Bygningsdirektøren skulde ansættes en eller to med praktisk Bygningsarbejde beskæftigede Mænd. Da det imidlertid maa erkendes, at der i Forslagets § 2 er givet fornøden Bemyndigelse til, forudsat at Midlerne hertil bevilges, i alle de Sager, hvor saadant maatte anses for ønskeligt, at kunne tilkalde saadanne praktiske i Byggearbejder erfarne Mænd, har man dog — for ikke at faa flere fast ansatte Embedsmænd end højst nødvendigt — opgivet at stille noget Forslag; det vil da i Løbet af nogle